

AUTOREFERAT

I. Imię i nazwisko

Michał Choiński

II. Posiadane dyplomy

2007 r. – magister filologii angielskiej (specjalność nauczycielska), Uniwersytet Jagielloński, Wydział Filologiczny, kierunek filologia angielska; praca magisterska „The Rhetoric of Political Speeches in William Shakespeare's "Coriolanus" and "Julius Caesar"” napisana pod kierunkiem prof. dr hab. Marty Gibińskiej-Marzec;

2011 r. – doktor nauk humanistycznych w zakresie literaturoznawstwa, Uniwersytet Jagielloński, Wydział Filologiczny, rozprawa doktorska "The Rhetoric of the Revival: the Language of the Great Awakening Preachers" napisana pod kierunkiem dr hab. Zygmunta Mazura; recenzenci: prof. dr hab. Marta Gibińska-Marzec (Uniwersytet Jagielloński), dr hab. Joanna Durczak (Uniwersytet Marii Curie–Skłodowskiej w Lublinie); dysertacja doktorska obroniona z wyróżnieniem.

III. Informacje o dotychczasowym zatrudnieniu

od 01.10.2012 r. do 30.09.2015 r. asystent w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego;

od 1.10.2015 r. adiunkt w Instytucie Filologii Angielskiej Uniwersytetu Jagiellońskiego.

IV. Osiągnięcie naukowe w rozumieniu art. 267 ust. 2 pkt 2 lit b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Publikacja monografii *Southern Hyperboles: Metafigurative Strategies of Narration* (2020, Baton Rouge: Louisiana State University Press), 232 str. Southern Studies Series pod redakcją prof. Scotta Romnie (University of North Carolina). Recenzenci wydawniczy: prof. Sarah Gardner (Mercer University, USA), prof. Michael Toolan (University of Birmingham, UK).

V. Omówienie osiągnięcia naukowego

Monografia *Southern Hyperboles: Metafigurative Strategies of Narration* jest pracą z zakresu studiów amerykańskich, w której podjąłem próbę scharakteryzowania metafiguratywnych aspektów wybranych powieści, opowiadań i dramatów napisanych przez pisarzy wywodzących się z amerykańskiego Południa. Praca składa się z dwóch rozdziałów części teoretyczno-metodologicznej i siedmiu rozdziałów części analityczno-badawczej, poprzedzonych wstępem i dopełnionych podsumowaniem.

Punktem wyjścia do rozważań badawczych zawartych w monografii jest refleksja dotycząca szczególnego paradygmatu językowo-estetycznego charakteryzującego piśmiennictwo Południa USA. Jak pisze Hugh Holman, u podwalin literatury wywodzącej się z tego regionu leży „pogodzenie przeciwieństw”, groteskowe „łączenie przeciwności” i ciągły „stan niestabilności”¹ (Hugh Holman 1972: 1). Główną tezę badawczą monografii jest stwierdzenie, że wielu autorów i wiele autorek Południa wykorzystuje figuratywność hiperboliczną jako zasadniczy wykładnik metakonstrukcji swoich tekstów literackich. W *Southern Hyperboles* staram się dowieść, że pisarze wywodzący się z Południa, tworząc pod presją specyficznych społeczno-politycznych czynników, takich jak np. postępujące rozwarstwienie społeczno-ekonomiczne, wciąż żywe i niezmiennie obowiązujące w rodzinach zasady patriarchy, widoczne u wielu mieszkańców poczucie wyobcowania oraz przede wszystkim opresyjny system segregacji rasowej, przyjmowali hiperboliczność jako sposób radzenia sobie z problematyczną historią i kulturą regionalną.

W monografii *Southern Hyperboles* badam różne mechanizmy hiperbolizacji w twórczości siedmiu pisarzy: Katherine Anne Porter, Williama Faulknera, Lillian Smith, Katherine Du Pre Lumpkin, Tennessee Williamsa, Flannery O'Connor oraz Harper Lee,

¹ Cytaty z anglojęzycznych źródeł w tłumaczeniu autora wniosku.

analizując wybrane teksty napisane przez nich w latach 1930-1960. Taki wybór autorów pozwala mi przyjąć w pracy diachroniczną perspektywę na figuratywność hiperboliczną i prześledzić jej rozwój w czasie fundamentalnych przemian społeczno-politycznych na Południu USA.

Zawarte w monografii analizy przygotowane zostały w ramach kierowanego przeze mnie grantu OPUS *Hiperbola w utworach pisarzy amerykańskiego Południa* (NCN OPUS 2016/23/B/HS2/01207), przyznanego przez Narodowe Centrum Nauki w 2017 r. Trwające trzy lata prace grantowe pozwoliły na liczne kwerendy i wyjazdy badawcze (m.in. do Institute of Southern Studies na University of South Carolina w USA, do Salem State University w USA i Instytutu Johna F. Kennedy’ego na Freie Universität w Berlinie), oraz – co najważniejsze – na udział w konferencjach amerykańistycznych, gdzie projekt badawczy, a właściwie jego rezultaty, poddawane były konsultacjom na różnych etapach realizacji (do wniosku załączam potwierdzenia współpracy badawczej z University of South Carolina oraz Salem State University w USA).

Pierwszy rozdział monografii poświęcam omówieniu metafiguratywności. Opierając się na pracy Elżbiety Chrzanowskiej-Kluczewskiej (2013), opisuję w nim trzy poziomy figuratywnej konstrukcji tekstów – mikrofiguratywności (tj. z figurami na poziomie fraz i zwrotów), makrofiguratywności (tj. z figurami obejmującymi partie tekstu) i metafiguratywności (tj. z figurami, które wyrażają ogólny zamysł artystyczny autora i organizują tekst na poziomie poznawczym). Analizy tekstów zawarte w monografii *Southern Hyperboles* prowadzą czytelnika przez te trzy poziomy figuratywności, pokazując w jaki sposób figury, takie jak np. mikrometafory czy makrometonimie, umożliwiają eskalację napięcia w tekście na coraz to wyższych poziomach jego organizacji. Nawiązując do teorii tropów Haydena White’a (1978), przy omawianiu metafiguratywności hiperboli zwracam uwagę na proces myślowy, który jej towarzyszy i którego echa – jak staram się ukazać w *Southern Hyperboles* – słychać w utworach wielu pisarzy pochodzących z Południa.

W pracach krytyków i badaczy retoryki hiperbola dopiero niedawno stała się istotnym przedmiotem refleksji. Kenneth Burke w swoich książkach (1969, 1974) nie zaliczał hiperboli do grupy czterech najważniejszych tropów, nie wymieniając jej wśród tzw. „master tropes” (tj. metafory, metonimii, synekdochy i ironii). Jednak w ostatnich latach liczne prace uwzględniające podejście kognitywne pozwoliły spojrzeć na hiperbolę nie tylko jako na powszechne zjawisko językowe (jak ukazują to w swoich badaniach np. Michael McCarthy i Ronald Carter (2004) czy Claudia Claridge (2011)), ale zwróciły uwagę na jej fundamentalną

wartość poznawczą. Goran Stanivukovic formułuje nawet tezę, że hiperbola jest „generatorem myśli i znaczenia” (2007: 17), bowiem wymusza u odbiorcy kwestionowanie tego, co intuicyjne i dosłowne, a zarazem prowokuje odbiorcę do głębszej refleksji nad rzeczywistością. Dla Roberta J. Fogelina (1987: x) kluczowy w hiperboli jest „moment ekstremalnej przesady”, chwila, gdy logika czy decorum i wynikające z nich normy zostają zakwestionowane, a następnie złamane, dając przyczynek do powstania nowego znaczenia. Brutalność tej epifanii, wynikająca często z agresywnej eskalacji paradoksów powoduje, że niektórzy badacze retoryki – tacy jak na przykład Chaim Perelman i Luce Olbrechts-Tyteca – mówią, że hiperbola jest „zaogniona brutalnością” (1969:290). Z kolei Katrin Ettenhuber podkreśla „refleksyjną” funkcję hiperboli, która poprzez podawanie w wątpliwość norm językowych i destabilizację obrazu świata, „skłania nas do refleksji nad tym, w jaki sposób znaczenie jest tworzone i przekazywane” (2008: 210). W monografii staram się dowieść, że dla pisarzy i pisarek wywodzących się z Południa te poznawcze aspekty hiperboli odgrywają zasadniczą rolę w tworzeniu literatury i odzwierciedlaniu kultury regionu, dając im narzędzia do takich form ekspresji, które pozwalają na kontestację decorum społecznego i użycie chociażby rozbudowanej estetyki groteski (na co zwracają uwagę tacy amerykańscy krytycy literatury jak Geoffrey Harpham w *On the Grotesque: Strategies of Contradiction in Art and Literature* (1982) czy Bernard McElroy w *Fiction and the Modern Grotesque* (1989)).

W drugim rozdziale monografii omawiam różne figuratywne podejścia do „południowości”, rozumianej jako zasadniczy wykładnik kulturowy regionu. Rozdział ten pozwala prześledzić sposób, w jaki rodziły się mity i paradoksy kultury Południa – zwłaszcza w kontekście rasowo-społecznym. Jak podkreśla w swojej autobiograficznej książce *Killers of the Dream* Lillian Smith, jedna z analizowanych w monografii autorek, to właśnie wychowanie na Florydzie w czasach segregacji rasowej wprowadziło ją w świat ambiwalencji i paradoksu – „(...) matka, która wpoila mi zasady miłości i współczucia względem bliźniego, uczyła mnie też jak mam egzekwować od czarnoskórych, by przestrzegali mrocznych rytuałów, które „pokazywały im gdzie ich miejsce”. Ojciec, który karmił mnie za każdy przejaw poczucia wyższości względem dzieci z przędzalni bawełny, i który przypominał mi, że „wszyscy ludzie są braćmi”, szkolił mnie w żelaznym decorum zachowania, którego miałam wymagać od każdego, kto miał inny kolor skóry” (1994: 27). Za inny przykład regionalnego paradoksu może posłużyć omawiana przeze mnie w monografii koncepcja „Lost Cause”, czyli denializmu historycznego i usprawiedliwiania polityki segregacji rasowej, na co zwraca uwagę m.in. Paul Gaston (1970) w *The New South Creed*. Według tej wypaczonej koncepcji, która urosła do rangi

mitu kultury regionalnej, Południe było ofiarą wojny secesyjnej, a niewolnictwo i rasizm były koniecznością, pozwalającą utrzymać ład społeczny.

W drugim rozdziale odnoszę się także do sposobu, w jaki w pierwszych dekadach XX w. komentatorzy, historycy i dziennikarze zajmujący się sprawami związanymi z Południem Stanów Zjednoczonych używali metafor obrazujących tożsamość regionalną. Najczęściej metafory te bazowały na ambiwalencji, paradoksach i grotesce, odwołując się pośrednio do metahiperboliczności. O Południu pisano jako o regionie nawiedzonym przez „duchy przeszłości” (np. w pracach Lillian Smith), czy wręcz jako o dogorywającym „nieumarłym” (jak sugeruje wstęp do zbioru esejów *Undead South* (2015) autorstwa Erica Andersona, Taylora Hagooda i Daniela Cross Turnera). Według Michaela Kreylinga (1998) duża część procesów twórczych u pisarzy, historyków i artystów na Południu USA wiązała się z desperacką chęcią odczarowania duchów przeszłości i zagłuszenia towarzyszącego im poczucia winy. Działaniom tym towarzyszyła często ambicja, by dzieje regionu napisać od nowa, z jednej strony zmniejszając odpowiedzialność za niewolnictwo i segregację rasową, a z drugiej strony zastępując nieprzyjemną prawdę o przeszłości mitologizowaną narracją widoczną np. w takich książkach jak *Gone with the Wind* Margaret Mitchell. Podobne tendencje spowodowały eskalację paradoksów kulturowo-społecznych. Jennifer Rae Greeson (2010) uważa, że na skutek rewizjonizmu historycznego, Południe dawno przestało być konkretnym miejscem czy przestrzenią geograficzną, a stało się paradoksalnym centrum mitów, narodowych fantazji i poczucia winy. Także inni amerykańscy krytycy literaccy i historycy kultury, np. Tara McPherson (2003) czy Lisa Hinrichsen (2015), w swoich pracach odchodzą od mówienia o „ciężarze południowej historii” (parafrazując tytuł pracy znanego historyka C. Vann Woodwarda), a zamiast tego kontestują zmitologizowany wizerunek regionu i selektywność południowego poczucia winy za dekady segregacji rasowej. Co więcej, pokazują oni też jak polityka kulturowa Południa, pozbawiona odpowiednich mechanizmów autokrytyki i nie uwzględniająca różnorodności etnicznej regionu, odbijała się negatywnie na jego mieszkańcach, wywołując u nich kryzysy tożsamościowe.

Wywodząca się z Georgii pisarka Tracy Thompson opisuje swoje zmagania z takim właśnie kryzysem w opublikowanej siedem lat temu książce *The New Mind of the South*. Thompson przyrównuje obcowanie z paradoksami kultury regionu i faktami z trudnej historii swojej rodziny do ciągłego operowania intelektualną kostką Rubika (2013: 3). Autorka mówi, że paradoksy i intelektualna przemoc zmuszały ją do ciągłego rewidowania tego kim jest, skąd pochodzi i co może wyrazić poprzez swoje książki. Podobnie Patricia Yeager (2000) zwraca

uwagę na to, jak paradoksy Południa i nieustanne próby renegotjacji tożsamości regionalnych mogą kłaść się cieniem na psychice mieszkańców Południa. Według tej autorki opisane sprzeczności dają początek głębokiej fascynacji groteską i właśnie dlatego w kulturze regionu tak wyraźnie widać tendencję do postrzegania cielesności jako czegoś groteskowego i wypełnionego strachem. Yeager dostrzega, że pod pozorem południowego decorum społecznego wytworzyła się w kulturze tego regionu „norma nienormalności” (2000: 37). Dla pochodzących z Południa twórców sposobem na poradzenie sobie z omówionymi wyżej paradoksami była hiperbolizacja.

W kolejnych siedmiu analitycznych rozdziałach książki omówiłem sposoby wykorzystania hiperbolizacji przez autorów z Południa. Pierwszy rozdział pt. „Rites of Passage” poświęcony jest trzem opowiadaniom autorstwa Katherine Anne Porter (1897-1984). Metahiperboliczność opowiadań Porter wiąże się z autobiograficzną postacią bohaterki zbioru *Collected Stories*, za który w 1966 r. Porter otrzymała nagrodę Pulitzera. Miranda dorasta w typowym świecie Południa, na plantacji w Luizjanie, w domu przepelnionym bolesnymi wspomnieniami, gdzie jej babka – Sophia Jane – jest surową strażniczką zakorzenionych w rodzinie zasad patriarchy i rasizmu. Cykl opowiadań jest historią emancypacji samej K. A. Porter, która uwalnia się od narzucanych jej poglądów rodzinnych, zgodnie z którymi kobiecość nieodmiennie wiąże się jedynie z wykonywaniem prac domowych i wychowywaniem dzieci.

Najbardziej klarowny przykład dla stawianej przeze mnie tezy badawczej stanowi opowiadanie *The Grave*, w którym Miranda przechodzi przez wszystkie etapy procesu metahiperbolizacji. Podczas wyprawy do lasu bohaterka wraz z bratem znajdują w pustym grobie pierścionek zaręczynowy – symbol udomowionej kobiecości i pruderyjnego decorum społecznego. Chwilę później, upolowawszy królika, brat Mirandy zdejmuje z niego skórę, odkrywa, że zastrzelił kotną samicę i rozcina nożem jej brzuch. Rodzeństwo, oglądając truchło królika, eksploruje zakrwawione „ciało w ciele” i zaczyna rozumieć paradoksy i niebezpieczeństwa cielesności ukrytej pod restrykcyjnym kloszem decorum. Wspomnienie złamania tabu kulturowego przez brutalną ekspozycję wnętrza ciała wraca do Mirandy wiele lat później, pozwala jej przeorganizować własną tożsamość i zamyka proces metahiperboli prowadzący od dysocjacyjnego szoku, do nowego zrozumienia.

W kolejnym rozdziale, „The Polyphony of the Past”, podejmuję próbę analizy metahiperboli w dwóch opowiadaniach Williama Faulknera: *Dry September* oraz *A Rose for Emily*. Punktem wyjścia do rozważań nad prozą Faulknera jest dla mnie Bachtinowska analiza jego twórczości przedstawiona przez Richarda Gray’a w książce *A Web of Words* (2007). Gray

omawia polifoniczny charakter prozy amerykańskiego noblisty, która z jednej strony pozwala Faulknerowi budować złożoną narrację o Południu, a z drugiej strony wypełniona jest wewnętrznymi konfliktami. W opowiadaniu *Dry September* autor opisuje historię linczu planowanego przez mieszkańców małego miasteczka. Hiperbolizacji dopatruję się w retorycznym zakleszczeniu dyskursu zwolenników linczu oraz ich samotnego przeciwnika. Spojrzenie na zaistniałą sytuację jako na rodzaj *agonu* pozwala mi w przeprowadzonej analizie uchwycić mechanizmy retorycznej eskalacji wynikające z zastanych napięć społeczno-rasowych. Z kolei analizując *A Rose for Emily*, jedno z najpopularniejszych opowiadań Faulknera, omawiam kontrastywną metaforykę przestrzeni i ruchu użytą przez pisarza na mikro- i makrofiguratywnym poziomie, aby zademonstrować, jak na poziomie metafiguratywnym paradoksy i kontrasty, osiągając apogeum, stają się komentarzem na temat tożsamości Południa.

Kolejny rozdział, „Breaking Out of the Hyperbole,” zawiera analizę dwóch autobiografii: *Killers of the Dream* Lillian Smith (1949) oraz *The Making of a Southerner* Katherine Du Pre Lumpkin (1946). W obydwu tych książkach hiperbolizacja używana jest jako strategia pozwalająca autorkom wychowanym w czasach segregacji rasowej zerwać z normami, które zostały im wpojone w dzieciństwie i odnaleźć własny, niezależny głos, pozbawiony nabytych elementów rasistowskiej retoryki. Obie autorki walczą ze wspomnieniami z okresu dzieciństwa – używają też odpowiednio metafor „intelektualnej głuchoty” oraz „strefy mroku”, by opowiadać o tym, jak negowane były przez rodzinę ich dziecięce wątpliwości związane z segregacją rasową, i jak groteskowe sytuacje związane z codziennym funkcjonowaniem w paradoksalnej rzeczywistości segregacji rasowej znikają stopniowo z ich pamięci, zostawiając jednak ukryte blizny. Zarówno dla Smith jak i Du Pre Lumpkin, hiperbolizacja staje się sposobem na poradzenie sobie z przeszłą traumą oraz – używając jednego z ważniejszych obrazów figuratywnych *Killers of the Dream* – na „przecięcie pępowiny” wiążącej je z trudnym dziedzictwem na Południu.

Pełen sprzeczności obraz „południowej damy” (ang. Southern belle) w dramatach Tennessee Williamsa jest przedmiotem analizy w kolejnym rozdziale monografii. Sposób, w jaki Williams często przedstawia w swoich utworach kobiety – nierzadko załamujące się pod presją norm społecznych, uciekające przed brakiem możliwości samostanowienia w patriarchalnym społeczeństwie i wpadające w depresję – bazuje na eskalacji napięć aż do bolesnego konfliktu, z którego owe bohaterki nigdy nie wychodzą obronną ręką. Kompulsywne używanie przez Williamsa w dramatach obrazów postępującej depresji i alienacji może być

powiązane z rodzinną tragedią autora, którego siostrę, Rose poddano przymusowej hospitalizacji w szpitalu psychiatrycznym. Omawiając sztukę *Summer and Smoke*, a także wcześniejsze krótsze jednoaktowe dramaty *Hello from Bertha* oraz *A Portrait of a Madonna*, starałem się scharakteryzować sposób, w jaki Williams używa figuratywnego kontrastu, aby ukazywać konflikty społeczne na Południu oraz ich brutalne skutki, destrukcyjne dla psychiki mieszkańców. Hiperboliczność Williamsa jest ilustracją tego, jak równowaga psychiczna i poczucie tożsamości mogą się całkowicie załamać pod agresywnym naporem wymuszonych norm społecznych.

Szósty rozdział monografii, „Hyperbolic Epiphany”, jest poświęcony Flannery O’Connor. Jak stwierdza Kathleen Freeley (1972), zasadniczym celem komunikacyjnym O’Connor – głęboko wierzącej katolickiej pisarki żyjącej pośrodku protestanckiego obszaru Pasa Biblijnego (and. The Bible Belt) – jest próba wstrząśnięcia czytelnikami i wyrwania ich z letargu myśli w taki sposób, by sprowokować w nich religijną epifanię. Hiperbolizacja widoczna w opowiadaniach i powieściach O’Connor przybiera formę niepokojącej groteski, w której Południe zasiedlane jest przez postacie z fizycznymi ułomnościami, ulegające w życiu zgubnym obsesjom i niezdolne do dostosowania się do zmiennej rzeczywistości. Jak pisze Laurence Enjolras, lektura opowiadań O’Connor przypomina przechadzkę po galerii pełnej krzywych zwierciadeł (1998: 7). Cały czas jednak ta niepokojąca groteska, bazująca na hiperbolizacji, a dobrze widoczna w omawianych tekstach pisarki: opowiadaniach *A View of the Woods* oraz *Greenleaf*, jak również w powieści *The Violent Bear It Away* ma przede wszystkim na celu specyficzną ewangelizację oraz religijną epifanię.

Ostatni rozdział monografii *Southern Hyperboles* jest poświęcony dwóm powieściom Harper Lee: *To Kill a Mockingbird* oraz *Go Set a Watchman*. Pierwsza z nich to klasyczna pozycja literatury amerykańskiej, za którą w 1961 r. autorka została nagrodzona nagrodą Pulitzera. Druga to pierwotna wersja powieści, która dopiero w 2015 r. ukazała się jako osobna książka. Komparatystyczne spojrzenie na dwie powieści bazuje na porównaniu opisów: procesu Toma Robinsona (w przypadku pierwszej powieści) oraz strategii retorycznych wykorzystywanych przez rodzinę bohaterki w celu niedopuszczenia do zmiany poglądów na temat kultury regionu (w drugiej powieści). Opisane przez H. Lee w dwóch tekstach fundamentalne konflikty są dla mnie przyczynkiem do sformułowania refleksji dotyczącej sposobów, w jakie normatywne decorum społeczne broni się przed hiperboliczną kontestacją i stawia opór wobec prób jego dekonstrukcji.

W ostatniej części monografii, poza próbą syntezy wniosków wypływających z analiz zawartych w poszczególnych rozdziałach, przedstawiam sugestie dotyczące dalszych kierunków badań nad figuratywnymi aspektami literatury amerykańskiego Południa, z których szczególnie istotną wydawałaby się próba uwzględnienia perspektywy innej niż ta reprezentowana przez twórczość białych pisarzy i omówiona w prezentowanej monografii. Twórczość czarnoskórego pisarza Richarda Wrighta wydaje się tutaj szczególnie obiecującym materiałem badawczym. Na koniec podkreślam, że użyta przeze mnie w monografii metodologia, skupiająca się na retoryce tekstu, może być przyczynkiem do uwzględnienia w pracach krytycznych badających literaturę i kulturę Południa większej ilości czynników związanych z językiem.

VI. Omówienie pozostałych osiągnięć naukowo-badawczych

Dorobek, który składa się na moje pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze, został szczegółowo przedstawiony w wykazie opublikowanych prac naukowych (Załącznik nr III.1 do wniosku o przeprowadzenie postępowania habilitacyjnego). Poza publikacją książkową wskazaną we wniosku jako główne osiągnięcie naukowe, w skład pozostałych osiągnięć wchodzi też monografia *Rhetoric of the Revival: the Language of the Great Awakening*. Książka ukazała się w 2016 r. i oparta jest na obronionej w 2011 r. rozprawie doktorskiej. Została wydana w serii wydawniczej Yale University New Directions in Jonathan Edwards Studies w wydawnictwie Vandenhoeck & Ruprecht Verlag (poziom II wykazu wydawnictw publikujących recenzowane monografie naukowe z dnia 18 stycznia 2019 r., tj. jest jednym z wydawnictw promowanych liczbą 200 punktów).

Na mój dorobek zbudowany przed uzyskaniem stopnia doktora w 2011 r. składa się 12 artykułów, natomiast w następnych latach opublikowałem 15 artykułów, w tym prace zamieszczone w amerykańskim czasopiśmie *Mississippi Quarterly* oraz niemieckim czasopiśmie *Amerikastudien* (obydwa artykuły według wykazu czasopism z dołączonego do komunikatu MNiSW z 18 grudnia 2019 r., promowane są liczbą 20 punktów). Na dorobek składają się też trzy redakcje tomów zbiorowych (dwie po uzyskaniu stopnia doktora) oraz jedna publikacja literacka – tomik poezji *Gifts Without Wrapping*, który ukazał się nakładem wydawnictwa Hedgehog Press w Wielkiej Brytanii w 2019 r. Jako autor tego pamfletu zostałem laureatem konkursu literackiego White Label. Jestem też autorem przekładu części *Jonathan Edwards Reader* (2003) na język polski. Tłumaczenie pod tytułem „Jonathan Edwards. Wybór

pism” ukazało się w 2014 r. nakładem wydawnictwa Credo w serii wydawniczej Monografie Theologica Wratislaviensia. Refleksje związane z trudnościami przekładu osiemnastowiecznych tekstów napisanych w kontekście religii purytańskiej zawarłem w artykule „Strategie przekładu „obciążonego” kulturowo a polski przekład Jonathan Edwards Reader” ((pozycja 10) w Załączniku III.1; artykuł ten według wykazu czasopism z dołączonego do komunikatu MNiSW z 18 grudnia 2019 r., promowany jest liczną 70 punktów.).

Według programu *Publish or Perish*, liczącego statystyki cytowań z Google Scholar, moje prace cytowane były 21 razy. Największą liczbę cytowań mają: współredagowany przeze mnie tom *Cognitive Linguistics in Action: From Theory to Application and Back* (red. Elżbieta Tabakowska, Michał Choiński, Łukasz Wiraszka, 2010, Berlin: Mouton de Gruyter) – cytowany 9 razy, oraz moja monografia *Rhetoric of the Revival: The Language of the Great Awakening Preachers* (2016, Göttingen: Vandenhoeck & Ruprecht Publishing) – 4 cytowania. W powyższych statystykach nie uwzględniam autocytowań. Mój sumaryczny indeks Hirscha wynosi 3.

A) Badania stylometryczne nad literaturą amerykańską

Poza badaniami nad figuratywnymi aspektami literatury Południa, prowadzonymi w ramach kierowanego przeze mnie grantu OPUS Narodowego Centrum Nauki *Hiperbola w twórczości pisarzy amerykańskiego Południa* (2016/23/B/HS2/01207), a omawianymi w monografii *Southern Hyperboles*, jestem również równolegle zaangażowany w pracę dwóch zespołów badawczych, które wykorzystują metodologie Digital Humanities (DH) do badań nad historią literatury amerykańskiej: Computational Stylistics Group (Polska Akademia Nauk) oraz Digital Humanities Lab (Uniwersytet w Poczdamie). Moje badania nad literaturą amerykańską w obszarze DH były jak dotąd prowadzone w ramach dwóch grantów badawczych: grantu *Język osiemnastowiecznych amerykańskich kazań kolonialnych. Analiza retoryczna i stylometryczna 2015-2018* przyznanego przez Narodowe Centrum Nauki (NCN OPUS 2014/13/B/HS2/00905) oraz grantu *Network-Analysis and Spatial Stylometry in American Studies* (NASSA), 2018-2019 oraz 2019-2021 przyznanego przez Universität Potsdam (Niemcy). Celem pierwszego grantu, który realizowałem jako główny wykonawca wspólnie z dr. hab. Janem Rybickim w IFA UJ, było scharakteryzowanie języka używanego przez kaznodziejów okresu Wielkiego Przebudzenia (1739-1743). Grant ten stanowił więc bezpośrednią kontynuację badań będących podstawą mojej pracy doktorskiej. Drugi grant,

który otrzymałem wspólnie z dr. Dennisem Mischke i w którym pełniłem rolę jednego z wykonawców, wiąże się z wykorzystaniem metod ilościowych do badania języka dużego korpusu dramatów amerykańskich. Do wniosku załączam potwierdzenia mojego udziału w wymienionych projektach badawczych.

W obu grantach badawczych wykorzystywane były głównie metody stylometryczne (z wykorzystaniem pakietu *stylo*; Eder, Rybicki, Kestemont 2016), które poprzez porównanie frekwencji najczęstszych słów w grupach tekstów pozwoliły prześledzić tzw. „sygnał autorski” oraz zbadać leksykę tekstów literackich. Podobna analiza komparatystyczna stylu pisarskiego, wykorzystywana jest często w badaniach ilościowych do weryfikacji wniosków, które można wysnuć z tradycyjnej lektury jakościowej, jak też do wykazania niezbadanych dotąd zależności i relacji między różnymi tekstami napisanymi przez tę samą osobę, grupami tekstów tego samego autorstwa, czy – w większej skali – całymi korpusami tekstów. Jak argumentował John Burrows (1987), poprzez analizę słów „znaczących” (np. rzeczowników własnych), jak i słów „nieznaczących” (np. zaimków czy przyimków), możliwe jest wielopoziomowe badanie stylu autorskiego i ustalenie idiosynkratycznej zależności między formą a treścią badanego tekstu lub grupy tekstów. Zależność ta w literaturze przedmiotu jest często omawiana poprzez wykorzystanie metafory „odcisku palca”, który to odcisk nieświadomie zostawia w tekście każdy autor, dobierając słowa i związki frazeologiczne, budując zdania czy akapity w charakterystyczny dla siebie sposób. Ilościowe zbadanie tych zależności przy użyciu odpowiedniego oprogramowania pozwala zrozumieć elementy konstrukcji tekstu, jak też zależności intertekstualne, które często pozostają niedostępne dla metod jakościowych.

Przykładem ilustrującym możliwości badawcze ofertowane przez metodologie DH mogłaby być hipotetyczna próba zbadania cech leksykalnych całości angielskiej literatury wiktoriańskiej. Podjęcie się realizacji podobnego projektu przy użyciu tradycyjnych metod analizy tekstu wiązałoby się z lekturą około dwudziestu tysięcy powieści i zajęłoby jednemu badaczowi kilka dekad. Wykorzystanie metod ilościowych, nazywanych za Matthew Jockersem (2013) „makroanalizą”, pozwala obejść podobne ograniczenia i na bazie wstępnych ustaleń ilościowych dotyczących użycia języka w dużym korpusie, prowadzić bardziej celowe badania jakościowe na konkretnej grupie tekstów. Pakiet *stylo* opracowany przez dr. hab. Macieja Edera (Instytut Języka Polskiego PAN), dr. Mike’a Kestomonta (Uniwersytet w Antwerpii) oraz dr. hab. Jana Rybickiego (Instytut Filologii Angielskiej UJ) pozwala na sprawne przeprowadzenie obliczeń koniecznych w badaniach. To właśnie ten pakiet jest wykorzystywany do analiz ilościowych w obu grantach badawczych, w celu uzyskania

nowatorskiego spojrzenia na literaturę amerykańską oraz zrewidowania istniejących założeń i wątpliwości dotyczących historii pisarstwa w USA.

Celem badań zaplanowanych w grantie *Język osiemnastowiecznych amerykańskich kazań kolonialnych. Analiza retoryczna i stylometryczna 2015-2018* przyznany przez Narodowe Centrum Nauki (NCN OPUS 2014/13/B/HS2/00905) było opisanie stylistyki kazań pastorów okresu kolonialnego i poznanie mechanizmów językowych, które charakteryzowały wczesnoamerykański rewiwalizm. Hipoteza badawcza projektu zakładała, że funkcja i cechy stylistyczne w kaznodziejstwie amerykańskim są ściśle związane z danym gatunkiem retorycznym, specyfiką kulturową i uwarunkowaniami kulturowo-językowymi – w szczególności z kontekstem retoryki kaznodziejskiej Wielkiego Przebudzenia, związanej z konfrontacyjną tradycją kazań „ognia i siarki” (ang. fire and brimstone) – tradycją omówioną przeze mnie m.in. w artykułach „Amerykańskie kaznodziejstwo rewiwalistyczne na przykładzie kazań Jonathan Edwardsa” (pozycja 8 w Załączniku III.1) oraz „Sermons That 'Cut Like a Sword': Samuel Blair's Rhetoric During the Great Awakening.” (pozycja 9 w Załączniku II.1). W ramach prac badawczych, wspólnie z dr. hab. Janem Rybickim przeprowadziliśmy szereg eksperymentów stylometrycznych na specjalnie w tym celu udostępnionym nam przez Jonathan Edwards Center na Yale University korpusie osiemnastowiecznych tekstów z obszaru kolonii amerykańskich (do wniosku załączam zaświadczenie o współpracy naukowej z Jonathan Edwards Center na Yale University). Rezultaty prac badawczych zostały opublikowane w poniższych artykułach:

„Is God Really Angry at Sinners? A Stylometric Study of Jonathan Edwards's Representations of God” (pozycja 11 w Załączniku III.1) – artykuł napisany wspólnie z dr. hab. Janem Rybickim prezentuje serię eksperymentów, w ramach których zbadaliśmy użycie słowa *God* w korpusie tekstów Jonathan Edwardsa, jednego z najważniejszych kaznodziejów okresu Wielkiego Przebudzenia i znanego amerykańskiego filozofa. Na korpus Edwardsa, przechowywany przez Jonathan Edwards Center na Uniwersytecie Yale, składa się kilkanaście tomów tekstów: listów, traktatów filozoficznych oraz kazań. W korpusie tym słowo *God* występuje prawie 40 000 razy. Przy pomocy narzędzi DH przebadane zostały kolokacje towarzyszące każdemu użyciu tego leksemu we wszystkich tekstach. Rezultaty eksperymentu pozwoliły empirycznie zweryfikować obiegową opinię, że metaforyczny obraz Boga w tekstach Edwardsa jest negatywny – co można by zakładać w kontekście purytańskiej teologii i słynnego kontrowersyjnego kazania *Sinners in the Hands of an Angry God*, które Edwards wygłosił w Enfield w 1741 r. Okazało się, że wśród badanych kolokatów dominują słowa o

pozytywnych konotacjach; co więcej, analiza chronologiczna zmian w kolokacjach pozwoliła stwierdzić, że jedynie w okresie Wielkiego Przebudzenia w kazaniach Edwardsa dominowała negatywna retoryka kaznodziejska. Obraz Boga w jego tekstach ewoluował w kierunku metafor empirycznego poznania, inspirowanych myślą filozoficzną Johna Locke’a. Biorąc pod uwagę, jak duży jest korpus tekstów Edwardsa (np. sam zbiór kazań to ponad 1400 tekstów), uzyskanie podobnych wyników badawczych metodami innymi niż przy użyciu narzędzi DH byłoby niemożliwe do osiągnięcia przez dwójkę badaczy w tak krótkim czasie. Przed publikacją artykułu wyniki eksperymentu badawczego przedstawiłem na konferencji poświęconej dziedzictwu Jonathana Edwardsa (organizowanej przez Ridley College w Melbourne w Australii) oraz podczas wykładu gościnnego, który wygłosiłem w Jonathan Edwards Center na Yale University. Swój udział w pracach nad tym tekstem oceniam na 50% (interpretacja wyników analiz stylometrycznych, redagowanie części tekstu artykułu).

Kolejny artykuł, „Jonathan Edwards and Thomas Foxcroft: Pursuing Stylometric Traces of the Editor” (pozycja 14 w Załączniku III.1), napisany wspólnie z dr. hab. Janem Rybickim, miał na celu wykorzystanie narzędzi stylometrycznych do zbadania relacji między Jonathanem Edwardsem a jego redaktorem i agentem, Thomasem Foxcroftem. Postanowiliśmy sprawdzić, czy wszystkie części składowe korpusu pism Edwardsa zostały rzeczywiście napisane przez niego. Zachowana korespondencja między Edwardsem a Foxcroftem pozwalała sądzić, że pewne elementy kanonicznych tekstów amerykańskiego filozofa i teologa zostały przepisane właśnie przez jego redaktora. Wykorzystując metodę stylometryczną *rolling classify*, która pozwala na zbadanie autorstwa różnych fragmentów tekstu, ustaliliśmy, że w istocie pewne fragmenty szeroko cytowanych traktatów filozoficznych Edwardsa tj. *Freedom of Will* i *Original Sin* zostały napisane przez Foxcrofta. Zestawienie badań ilościowych z jakościowymi, tj. analiza korespondencji między autorem a jego redaktorem, pozwoliło potwierdzić ustalenia poczynione z wykorzystaniem stylometrii. Artykuł ten został opublikowany w specjalnym numerze niemieckiego czasopisma amerykanistycznego *Amerikastudien* poświęconym DH. Swój udział w pracach nad tym tekstem oceniam na 50% (interpretacja wyników analiz stylometrycznych, redagowanie części tekstu artykułu).

Pozostałe artykuły prezentujące wyniki prac badawczych prowadzonych w ramach grantu są obecnie recenzowane – a jeden został już zaakceptowany do druku (pozycja 19 w Załączniku III.1). W artykule tym wspólnie z dr. hab. Janem Rybickim używamy metod stylometrycznych, aby podzielić korpus tekstów Jonathana Edwardsa na grupy według różnic stylistycznych, a nie gatunkowych bądź chronologicznych. Wyniki badań stylometrycznych

pozwoły na zaproponowanie nowej taksonomii tekstów amerykańskiego kaznodziei. Swój udział w pracach nad tym tekstem oceniam na 50% (interpretacja wyników analiz stylometrycznych, redagowanie części tekstu artykułu).

Osobnym elementem stylometrycznych prac badawczych nad literaturą amerykańską stanowiły badania nad autorstwem wybranych tekstów literackich – nie pozostawały one częścią grantu NCN OPUS 2014/13/B/HS2/00905, ale były prowadzone we współpracy z dr. hab. Maciejem Ederem (PAN) oraz dr. hab. Janem Rybickim. Ich rezultatem był artykuł „Harper Lee and Other People: A Stylometric Diagnosis” (pozycja 15 w Załączniku III.1) opublikowany w amerykańskim czasopiśmie *Mississippi Quarterly*. W artykule tym podejmujemy próbę porównania stylometrycznego sygnału autorskiego dwóch powieści amerykańskiej pisarki Harper Lee: *To Kill a Mockingbird* i *Go Set a Watchman*, wspomnianych już wcześniej w autoreferacie. Użycie metod stylometrycznych pozwoliło wykluczyć pogląd, że autorstwo powieści *Go Set a Watchman* można przypisać przyjacielowi Lee, Trumanowi Capote lub redaktorce Tay Hohoff. Jak podkreśla biograf H. Lee, Charles Shields (2010), domysły, iż wnieśli oni znaczący wkład w tekst *To Kill a Mockingbird* krążyły wśród historyków literatury amerykańskiej od ponad czterdziestu lat. Wspólnie z dr. hab. Maciejem Ederem i dr. hab. Janem Rybickim wykorzystaliśmy też metody stylometryczne, aby spróbować ustalić ilościowe wyznaczniki cech charakterystycznych literatury amerykańskiego Południa. Wstępne wyniki tych badań zostały zaprezentowane przeze mnie na konferencjach: 63rd European & British Association for American Studies Conference (2018, Londyn) oraz Southern Disruptions: Southern Studies Forum (2019, Odense). Swój udział w pracach nad tekstem oraz artykułem oceniam na 33% (interpretacja wyników analiz stylometrycznych, redagowanie części tekstu referatu).

Z kolei badania prowadzone w ramach drugiego grantu badawczego (*Network-Analysis and Spatial Stylometry in American Studies*), w którym wykorzystuję metodologię stylometryczną, to badania realizowane we współpracy z dr. Dennisem Mischke oraz ośmiorgiem innych badaczy z Polskiej Akademii Nauk, Uniwersytetu Jagiellońskiego, Freie Universität Berlin, Hasso Plattner Institute oraz SUB-Göttingen. Głównym celem badawczym grantu jest stylometryczna analiza korpusu 2000 dramatów amerykańskich oraz próba znalezienia wskazówek odnośnie do autorstwa szeregu anonimowych tekstów pochodzących z XIX w. Jak dotąd nie został opublikowany artykuł prezentujący wyniki prac grantowych – były one jednak już prezentowane przeze mnie w formie referatu na konferencji International Digital Humanities Hackaton w Poczdamie w grudniu 2019 r. Swój udział w pracach nad tym tekstem

oceniam na 50% (interpretacja wyników analiz stylometrycznych, redagowanie części tekstu referatu).

B) Badania nad figuratywnością literatury amerykańskiej

Praca w ramach grantu NCN OPUS 2016/23/B/HS2/01207 poza przygotowaniem monografii *Southern Hyperboles* zaowocowała też artykułami, których tematyka związana jest z hiperbolizacją i figuratywnością w literaturze amerykańskiego Południa.

W artykule „Harper Lee’s Two Novels – on the representation of Atticus Finch in *To Kill a Mockingbird* and *Go Set a Watchman*” (pozycja 12 w Załączniku III.1) staram się zwrócić uwagę na zasadnicze różnice w konstrukcji postaci Atticusa Fincha – tak ważnej dla kultury amerykańskiej – w dwóch powieściach Harper Lee. Najnowsza książka H. Lee jest w istocie pierwszą wersją *To Kill a Mockingbird*, więc zestawienie retorycznych elementów wypowiedzi Atticusa w dwóch powieściach pozwala lepiej zrozumieć nie tylko proces redakcyjny, jakiemu poddany był maszynopis Lee, ale też ewolucję jej poglądu na kwestie rasizmu na Południu USA.

Artykuł „Hyperbolic Bodies for Sale: The Figurative Representations of Prostitutes in Tennessee Williams’s Early Works” (pozycja 13 w Załączniku III.1) stanowi próbę analizy sposobu, w jaki Williams w swoich wczesnych opowiadaniach i dramatach przedstawiał postacie prostytutek. Elementem charakteryzującym stylistykę opisów tych postaci jest groteska bazująca na hiperbolizacji ciała i kontrastach perspektywy. Systematyczne wykorzystanie groteski pozwala Williamsowi stworzyć obraz tych postaci jako jednostek żyjących na obrzeżach społecznej akceptacji, w konflikcie z obowiązującym decorum społecznym. Artykuł ten według wykazu czasopism z dołączonego do komunikatu MNiSW z 18 grudnia 2019 r., promowany jest liczną 40 punktów.

W artykule “But why?”: Racial Guilt and the Southern Paradox in Willie Morris’s *North Toward Home* and Lillian Smith’s *Killers of the Dream* (pozycja 16 w Załączniku III.1) omawiam dwie analogiczne sytuacje opisane w autobiografiach autorów dorastających na Południu w okresie segregacji rasowej. W obu tekstach pisarze Willie Morris oraz Lillian Smith wspominają chwile, gdy po raz pierwszy – w sposób świadomy – zostali skonfrontowani z rasistowskimi poglądami swoich rodziców. Pytanie „But why?”, które wyraża brak zrozumienia dla segregacji rasowej, a które pojawia się w obu opisach, staje się symbolem

kontrastu pomiędzy myśleniem dziecka nierozumiejącego przejawów rasizmu, a myśleniem żyjących w paradoksalnej rzeczywistości rodziców.

W tekście „Figures of Contrast in Tennessee Williams’s *Summer and Smoke*” (pozycja 17 w Załączniku III.1) dokonuję analizy metaforyki użytej w dramacie Williamsa *Summer and Smoke*. Postacie Johna Buchanana oraz Almy Winemiller są skonstruowane przez autora na zasadzie figuratywnego kontrastu. Postać Johna wiąże się z użyciem metaforyki ciał stałych i określoności, zaś metaforyka kojarzona z postacią Almy opiera się na płynności, labilności i odniesieniach do ulotności powietrza. Kontrast ten w utworze eskaluje stopniowo, aż do momentu hiperbolicznego apogeum, w którym obydwie postacie, wzajemnie się odtrącając, demonstrują fundamentalną niekompatybilność dzielących je różnic światopoglądowych. Artykuł ten według wykazu czasopism z dołączonego do komunikatu MNiSW z 18 grudnia 2019 r., promowany jest liczną 40 punktów.

Artykuł „The Undead, Still Body of the American South – the Figurative Images in William Faulkner’s *Light in August*” (pozycja 18 w Załączniku III.1) poświęciłem analizie sposobu obrazowania hiperbolicznego w tej znanej powieści Faulknera. Analiza kontrastujących obrazów metaforycznych związanych z ruchem i stagnacją oraz zamkniętą i otwartą przestrzenią jako elementów składających się na eskalujący, hiperboliczny kontrast, pozwoliła mi postawić tezę, iż *Light in August* to powieść, w której metafiguratywna warstwa znaczenia jest komentarzem do sytuacji, w jakiej znajduje się region amerykańskiego Południa.

V. Wystąpienia konferencyjne i popularyzacja nauki

Staram się pozostawać aktywnym uczestnikiem konferencji amerykańskich w Polsce i na świecie. Po obronie doktoratu brałem czynny udział i wygłosiłem referaty na 23 konferencjach międzynarodowych, z których 12 odbyło się za granicą, w takich ośrodkach jak: Ridley College (Melbourne, Australia), University of Canterbury, University of London, Yale University, Freie Universität (Berlin, Niemcy) czy Ludwig Maximilian Universität (Monachium, Niemcy). Na wybrane wydarzenia w 2019 r. otrzymałem zaproszenia od organizatorów i występowałem jako koreferent (np. na konferencji „Relevance of Jonathan Edwards Today” w Budapeszcie mój referat był odpowiedzią na wystąpienie dr. Roba Bossa). Otrzymałem też zaproszenie do uczestnictwa w panelu dyskusyjnym dotyczącym wpływu Digital Humanities na studia amerykańskie na LXV konferencji German Association of American Studies w Berlinie. W Polsce brałem udział m.in. w konferencjach

amerykanistycznych organizowanych przez Uniwersytet w Łodzi, Katolicki Uniwersytet Lubelski, Uniwersytet Warszawski oraz Uniwersytet Jagielloński. Po obronie doktoratu wygłosiłem jedenaście wykładów gościnnych, w tym osiem za granicą, z czego sześć w USA. Podczas moich dwóch wyjazdów badawczych finansowanych z grantów OPUS promowałem wyniki prac badawczych m.in. na Yale University, University of South Carolina, Salem State University, Piedmont College czy College of Charleston. W Polsce wygłaszałem referaty w Polskiej Akademii Umiejętności (przed Komisją Neofilologiczną) oraz w Instytucie Języka Polskiego Polskiej Akademii Nauk. W ramach programu Erasmus Mobility wyjeżdżałem też trzykrotnie na zagraniczne uczelnie w celach dydaktyczno-naukowych: dwa razy odwiedziłem St. Mary's College w Belfaście, raz zaś Uniwersytet w Padwie (do wniosku załączam potwierdzenia udziału w programie Erasmus Mobility).

Szczegółowa lista wystąpień konferencyjnych i wykładów gościnnych stanowi Załącznik III.2 do wniosku.

Staram się również przywiązywać wagę do działań popularyzacyjnych – poza gościnnymi wykładami w liceach w Krakowie i Tarnowie byłem też zaangażowany w Małopolską Noc Naukowców na Wydziale Filologicznym UJ w 2016 r., od wielu lat prowadzę również działalność na rzecz Instytutu Filologii Angielskiej UJ na portalach społecznościowych – m.in. poprzez przygotowywanie i montowanie filmów z wykładów plenarnych wygłaszanych w trakcie organizowanych w IFA UJ konferencji i umieszczanie ich na portalu Youtube. Wygłaszałem też referaty o charakterze popularno-naukowym np. na festiwalu kulturalnym Midgardsblot w Norwegii. Wreszcie popularyzowałem wyniki badań prowadzonych w ramach grantów OPUS w wywiadach m.in. dla PAP Nauka w Polsce, Jonathan Edwards Society w USA, Portal Nauka na UJ czy Radio OFF Kraków. Po wydaniu w Wielkiej Brytanii mojego tomiku poezji *Gifts Without Wrapping* udzielałem też wywiadów dotyczących poezji i estetyki groteski m.in. dla angielskiego portalu Non-Stop Poetry. Od siedmiu lat pracuję jako organizator wydarzeń kulturalnych związanych z muzyką alternatywną, więc często mam unikalne okazje, aby organizować dla członków Kół Naukowych na Wydziale Filologicznym zamknięte spotkania z artystami i osobami związanymi z przemysłem muzycznym. Do tej pory zorganizowałem i poprowadziłem sześć tego rodzaju wydarzeń, zapraszając studentów na spotkanie z m.in. Einarem Selvikiem, liderem zespołu Wardruna, który jest szeroko rozpoznawalnym artystą norweskim i twórcą m.in. ścieżki dźwiękowej do serialu *Wikingowie*. Organizowałem też spotkanie z Blazem Bayley'em, byłym członkiem znanego angielskiego zespołu Iron Maiden, który opowiadał członkom Koła

Naukowego o historii muzyki rozrywkowej w Wielkiej Brytanii na przełomie lat osiemdziesiątych i dziewięćdziesiątych XX w. Między innymi za organizację podobnych spotkań zostałem w 2015 r. i w 2017 r. nominowany do laudacji studenckiej „Przyjaciel Studenta,” przyznawanej dziesięciu najlepszym nauczycielom akademickim na Uniwersytecie Jagiellońskim.

Szczegółowa lista podjętych przeze mnie działań popularyzatorskich stanowi część Załącznika III.2.

Przez siedem lat pracy w Instytucie Filologii Angielskiej pełniłem funkcję sekretarza siedmiu konferencji i wydarzeń naukowych, z których najistotniejsze to dwie edycje April Conference (w 2013 r. oraz w 2017 r.), konferencji anglistów i amerykańistów organizowanej na Uniwersytecie Jagiellońskim od 1974 r. oraz International Association for Literary Semantics Symposium w 2019 r. Przez sześć lat pełniłem również rolę koordynatora współpracy między IFA UJ oraz firmą Motorola Solutions Polska. Zainicjowana przeze mnie współpraca z Motorola Solutions dała studentom IFA UJ dostęp do darmowych szkoleń specjalistycznych oraz programów stażowych. W ramach współpracy prowadziłem również w firmie Motorola Solutions szkolenia biznesowe z negocjacji oraz komunikacji międzykulturowej.

Szczegółowy wykaz prowadzonych przeze mnie zajęć w IFA UJ w latach 2008-2019 został umieszczony w Załączniku III.3. Składają się na niego ćwiczenia z praktycznej znajomości języka angielskiego, historii literatury angielskiej i amerykańskiej, seminaria magisterskie i licencjackie oraz kursy monograficzne związane z literaturą amerykańskiego Południa.

VI. Przyszłe plany badawcze

W przyszłości zamierzam kontynuować badania nad figuratywnymi aspektami języka literatury amerykańskiego Południa, zarówno w ujęciu jakościowym, jak i ilościowym. W czerwcu 2021 r. planuję czteromiesięczny wyjazd do Jonathan Edwards Center na Yale University w USA, aby zrealizować przyznane mi w 2020 r. stypendium Senior Fulbright Fellowship w ramach projektu „Digital Edwards. A Stylometric and Rhetorical Study of Colonial Writings” (do wniosku załączam potwierdzenie otrzymania stypendium z Komisji Fulbrighta). W badaniach planuję wykorzystać metodologię stylometryczną do analizy sygnału autorskiego w nowym korpusie tekstów osiemnastowiecznych, który niedawno został zdeponowany w The Beinecke Rare Book & Manuscript Library na Uniwersytecie Yale.

Obecnie pracuję również nad redakcją specjalnego numeru czasopisma *Polish Journal of American Studies*, który ma być poświęcony Digital Humanities oraz studiom amerykańskimi.

VII. Bibliografia

Anderson, Eric Gary, Taylor Hagood, Daniel Cross Turner (red). *Undead Souths: The Gothic and Beyond in Southern Literature and Culture*. Baton Rouge: Louisiana State UP, 2015.

Burke, Kenneth. *A Grammar of Motives*. Cleveland-New York: Meridian Books, 1969.

Burke, Kenneth. *A Rhetoric of Motives*. Berkeley-Los Angeles-London: The University of California Press, 1974.

Burrows, John. *Computation into Criticism. A Study of Jane Austen's Novels and an Experiment in Method*. Oxford: Clarendon Press, 1987.

Chrzanowska-Kluczevska, Elżbieta. *Much More than Metaphor. Master Tropes of Artistic Language and Imagination*. Frankfurt am Main: Peter Lang, 2013. Claridge, Claudia. *Hyperbole in English. A Corpus-based Study of Exaggeration*. Cambridge: Cambridge University Press, 2011.

Eder, Maciej, Jan Rybicki, Mike Kestemont. "Stylometry with R: A Package for Computational Text Analysis." *R Journal* 1(2016), s. 107-121.

Eder, Maciej. "Rolling Stylometry." *Digital Scholarship in the Humanities* 31.3 (2016): 457-69.

Enjolras, Laurence. *Flannery O'Connor's Characters*. Lanham, MD: University Press of America, 1998.

Ettenhuber, Katrin. "Hyperbole: Exceeding Similitude." In *Renaissance Figures of Speech*, eds. Sylvia Adamson, Gavin Alexander, and Katrin Ettenhuber. Cambridge: Cambridge University Press, 2008.

Faulkner, William. *Selected Short Stories*. New York: The Modern Library, 1993.

Fogelin, Robert J. "Some figures of speech." In *Argumentation: Across the lines of discipline*, (red). Frans H. van Eemeren, R. Grootendorst, J.A. Blair, & C.A. Willard. Dordrecht, Netherlands: Foris Publications, 1987. 263-272.

Freeley, Kathleen. *Flannery O'Connor: Voice of the Peacock*. New Brunswick, NJ: Rutgers University Press, 1972.

Gaston, Paul M. *The New South Creed: A Study in Southern Mythmaking*. New York: Alfred A. Knopf, 1970.

Gray, Richard. *A Web of Words: The Great Dialogue of Southern Literature*. Athens, GA: The University of Georgia Press, 2007.

Greeson, Jennifer Rae. *Our South. Geographic Fantasy and the Rise of National Literature*. Cambridge, MA: Harvard University Press, 2010.

Harpham, Geoffrey. *On the Grotesque: Strategies of Contradiction in Art and Literature*. Princeton, NJ: Princeton University Press, 1982.

Hinrichsen, Lisa. *Possessing the Past. Trauma, Imagination and Memory in Post-Plantation Culture*. Baton Rouge, LA: Louisiana State University Press, 2015.

Holman, C. Hug. "The Southerner as American Writer." In *The Roots of Southern Writing*, (red). C. Hug Holman. Athens, GA: The University of Georgia Press, 1972. 1-16.

Jockers, Matthew. *Macroanalysis. Digital Methods & Literary History*. Champaign: University of Illinois Press, 2013. *Jonathan Edwards Reader*. Ed. Kenneth Minkema, New Haven: Yale University Press, 2003.

Kreyling, Michael. *Inventing Southern Literature*. Jackson, MS: The University Press of Mississippi, 1998.

Lee, Harper. *To Kill a Mockingbird*. Philadelphia: J.B. Lippincott & Co., 1960.

Lee, Harper. *Go Set a Watchman*. New York: Harper Collins, 2015.

Lumpkin, Katharine Du Pre. *The Making of a Southerner*. Athens, GA: The University of Georgia Press, 1992.

McCarthy, Michael, and Ronald Carter. "There's millions of them: Hyperbole in everyday conversation." *Journal of Pragmatics* 36(2004): 149-184.

McElroy, Bernard. *Fiction and the Modern Grotesque*. London: Palgrave MacMillan, 1989.

McPherson, Tara. *Reconstructing Dixie: Race, Gender, and Nostalgia in the Imagined South*. Durham, NC: Duke University Press, 2003.

- O'Connor, Flannery. *The Violent Bear It Away*. New York: Farrar, Straus and Giroux, 1960.
- O'Connor, Flannery. *Selected Stories*. New York: Farrar, Straus and Giroux, 1971.
- Perelman, Chaïm, Lucie Olbrechts-Tyteca. *The New Rhetoric. A Treatise on Argumentation*. Tłum. John Wilkinson, Purcell Weaver. Notre Dame, France: University of Notre Dame Press, 1969.
- Porter, Katherine Anne. *Selected Stories*. New York: Harcourt Brace Jovanovich, 1969.
- Shields, Charles. *I am Scout: the Biography of Harper Lee*. New York: Henry Holt and Company, 2010.
- Smith, Lillian. *Killers of the Dream*. New York: W.W. Norton & Company, 1994.
- Stanivukovic, Goran V. "Mounting Above the Truth: On Hyperbole in English Renaissance Literature." *Forum for Modern Language Studies*. Vol. 43, 1(2007): 9–33.
- Thompson, Tracy. *The New Mind of the South*. New York: Simon and Schuster, 2013.
- Williams, Tennessee. *Summer and Smoke*. New York: Dramatists Play Service, Inc., 1950.
- Williams, Tennessee. *27 Wagons Full of Cotton: And Other One-act Plays*. New York: New Directions, 1953.
- White, Hayden. *Tropics of Discourse. Essays in Cultural Criticism*. Baltimore-London: The Johns Hopkins University Press, 1978.
- Woodward, Comer Vann. *The Burden of Southern History*. Baton Rouge, LA: Louisiana State University Press, 1960.
- Yeager, Patricia. *Dirt and Desire: Reconstructing Southern Women's Writing, 1930-1990*. Chicago: University of Chicago Press, 2000.